

DÜSEVNI LISZT

Mészecsne verszke novine.

Podgovorni reditel: LUTHÁR ÁDÁM v Püconci.

Pom. reditela: Fliszár János i Kováts Stevan
v M. Soboti.

Lasztnik i vödávnik: Prejkmurszka evang. sinyorija.

Cejna na cejlo leto 20 din., v zvönsztvo 30 din., v
Ameriko 1 Dol., edne numere 2 din.

Rokopiszi sze v Püconce májo posilati.

Naprejplacsiło gorivzeme vszáki ev. düh. i vucsitel.

Szobotskoga Ev. 'Zenszkoga Drűztva 25. lètnice jubileum.

Januára 10. je držalo mésztno Evang. 'Zenszko Drűztvo 'ze prvele namenyeni, ali za volo povödni odvřzeni öszvetek. Ete dén naveke nepozábleri i znameniti dén osztáne pri vszè, ki szo vu nyem priliko meli tál vzèti. Ze-vszè sztráni sze je obilno glászilo i csüte szo ete fecsí: »Ták-se je li Ev. 'Zenszko Drűztvo szpodobno produktirati«. Pozdignyena zavèdnoszt je napunila vszákoga, vadlűvanye szvoje lűbècsega evangelicsanca, ár szmo sze nè szamo vu dühi podigávali i bogatèsi grátali pri poszlűhsanyi edne od te drűge naszladnèsi szvéti predg, nego proti szvétoj veri nasoj szmo z nebeszkim öbcsűtenyem vu szrdci napunjeni i vu dühi navdűseni. Vu velikom racsűni nazòcsi bodòcsi drűge vere nasi bratje i priátelje szo tűdi z-návèksov zadovolnosztjov szvedocsili od oni, stera szo vidili i szlihsali, od Evang. 'Zenszkoga Drűztva, od evang. vere i nyè apostolov.

Csi je bár Trèkrálov dén 'ze mino, dönok szo pa jan. 9. naso gmajno trijè velikoga znánya gosztjè pocsesztili, pozdrávlanje szo nam prineszli od nász dalecs 'zivosci verebratov nasi. Od szuncsevnoga zhoda szo prisli, szunca szvekloszt i toplòcso szo prineszli vu etom pűsztnom zimszkom vrèmeni. Nasi trè králov imèna známo, oni szo bilí: Dr. Popp Filip zagrabecski ev. seniór, Tarcaý Andor z-Antonováca i Sostaréc Ferenc Legrádcski ev. dühovnik.

V-szoboto vecsér szo Benko Jo'zef seniorátini inspektor prijaznivo prijali pri sztòli szvojem

tè prijètno gosztè i zevszèm dobrim hűtli nyim szlűziti. Tam szo poszlűhsali z-velkov radosztjov vezdásnyega vrèmena csűdno nápravo: rádion.

V-nedelo vu rèduom vrèmeni ob 10. vöri sze je zacsnola öszvetna Bo'za szlűzba. Ogengaszilzsko drűstvo je v-öszvetnoj öpravi z-zásztavov vörükivalo i vu cèrkvi gori nasztanolo. Cèrkev sze je nabito napunila z-pobòdnimi verníkmi. Biűzi trijezero lűdi sze je szliszkávalo v-nyè i za doszta presztranna cèrkev je premála bíla, tak da sze ji je doszta vönè zadrgnolo. Po szpèvanyi pob. peszmi szo Sostaréc Ferenc dühovnik Bogá moliti pred oltárom, potom je mésztna dalárda pod vodsztvom Ru'za Ferenc kántorvucsitela szrdce gібajòcso lèpo vkűpglaszno peszem popèvala. Za nyòv szo Dr. Popp sinyòr sztòpili na predganco. Náleznoszt rűm sze csűje vu presztranoj cèrkvi. Vszákka gláva sze naprè nategűje. Vszáko okò tá glèda.

Vu Prèkmurja ev. cèrkvi je escse horvatska rècs nè csűta; Bòg drági, kaksza de tá horvatska predga? Jeli bomo jo razmeli? I pòleg toga szo 'ze vszi csűli od zágrabecskoga, velike znanosztimòdroga govorènya szeniora. Jeli zisztinom tak prijètno govorijo? Tá pitanya szo bíla na vszákoga vernika vűsztaj.

Pocsaszom, razmeto szo zacsnoli predgo: „Pozdráv, toplo dèszno szem prineszao od horvatski evangelicsancov. Kak evangelicsanszki vas brat szem eti, kí on Krisztusov mir glászim, steri bogatoga vcsiní toga vbògoga, gde toga Krisztusovoga míra nega, tam szíromaski i osztávleri osztáne escse i te návèksi bogátec. Glászim vam Krisztusa lűbèzen, stera szegrèva, v-kűpprikapcsi, mocana vcsiní národe.«

Zezávali szo sze na velikoga horvatskoga szpěvnika Preradovicsa versus, steri právi: „to drůgo postůj, szvoje nepűszti“. Põleg té náloge szo opomínali poszlůhsávce na postůvanye drůge vere i k szvojoj escse i vu pregányanyi sztálnoszt.

Bojdi veren notri do szmrți, tů naj bode nasa vodna rěcs, teda zadobımo vekivecsnoga 'zítka nepověhnyeno korõno.

Tů je bio krátki zdržetek one horvatske predge, stera je kak táksa prva bila vu nasoj cěrkvi. Od stere lehko pověmo, ka szmo jo do náměnsęga tála vszákõ rěcs razmili, szvedocsi tů on globoki nászhaj, steroga je té veliki govornik doszégno. Escse z-toga nábole mlácsnoga csloveka õcsi, od steroga je znáno, ka nika nemára za vero, sze je zbůdila i dojtekla po obrázi edna, edna topla szkuza.

Za Dr. Popp szrdcá obhoděcsov predgov szo goszpá Kotnikojca z-Marburga z-lěpim prijětim glászom solo (szami) popěvali po Kováts Annuske orgol szprevájanyem.

Potom szo Tarcay Andor dűhovnik vu vogszskom jeziki predgali od Márie i Márthe. Vu govorěnyi szo vőrazlo'zili, ka one matere, stera sze szamo za szvoje decé 'zřvis, oblecsalo, z-recsjõv za tēla potrebõcse szkrbijo, to Bibliej Mártio naszledűjejo. Ali Jezusa hvále szo szamo li one matere vrědne, stera Mário naszledűjejo, stera szvojo deco pricájti k-Jezusi pelajo, navcsijo jo vu nyem' vervati i k-nyemi sze moliti. Za moli-

tevjov i blagoszlovom je pá dalárda popěvala, z-sterim sze je Bo'za szlůzba dokoncsala.

Vernici szo vu cělom racsůni vu cěrkvi osztali i tál vzěli vu 'Zenszkoga Drűstva õszvetnom jubilálnom gyűlěsi. Pri pred oltárom gori posztávlenom sztõli szo Dr. Sõmen Lajosova, Drűstva predszednikojca, Kardosica podpredsednikojca, Nemecsojca pěneznikojca i Jarnevicsojca odebránsztva kotriga goszpé szedle. Predsednikojca szo vogszski z-naszledűvajõcsim globoko prehodjenim govorěnyem õdprli gyűlěs, pozdráv-lavsi nazõcsi bodõcse.

Ünneplõ közönség!

A mai napon e szent helyen összehozott benűnket a testvéri szeretet, hogy megűnnepelhes-sük nõegyletűnk 25 éves jubileumát és hálával gondolhassunk elõdeinkre, kik voltaképen megalapítói voltak egyletűnknek és kezűnkbe adták annak további vezetését és fejlesztését.

Mi az utódok lelkűnk egész melegével karoljuk át nõegyletűnket és minden törekvűsűnk oda irányult, hogy Istennek segítségével magasztos hivatásűnkban méltó utódai legyűnk megalapító testvéreinknek.

Nehéz az idők járása felettűnk. És ha ebben a helyzetűnkben is — mégis feltekintűnk a magas egekbe, szějjelel nězűnk kissé körülõttűnk és bele is pillantűnk abba a sötét jövõbe, találűnk a sok jaj-szó közepette is egy reménysű-

Podlisztek.

Ágica je odpűsztila.

Máli román. 'Zítka kěp. Poszl. Fliszár János.
II.

Proszníci.

Sándor pojbar je 'ze obtrětjim nasztrěgno notri vu kűhno z-bicsom i z-csígov.

— Mama! escse szo sze itak nē szpekle pogacse?

— Hja moj szin, z-tē dnez nemo jeli? Na űtro je pecsēm, ár mo naszenye gnali teocsicska i csi bos vrli, te bos tí tůdi znamı sō.

— Ah da de tō fáino! . . . Ali zátõ bi edno pogacso dnez tůdi rad meo!

— Vcsaszi bos lehko jo dober zmõcsaj. Rávno zdá mōti Ágica. Sándor pojbar je z-kiszilim obrázom mandigao vō, ali komaj kak je

prěk praga djao nogõ, brezi dűske glaszo kricsēcsi je nazá notri szkocso.

— Mama, Mama! Tű szo — Benko Stevan ocsa, pa Jancsi, 'Zilavcov Jancsi!

Za Bo'zo volo! — gde mi je te csiszi fõrtoj? . . . Tí Ága! — posepnola je deklini vu vűha. — tē szo zagvűsno v-õgledı prisii! . . . Jasz idem vcsaszi 'znyimi vu hı'zo, ali tí tůdi notri pridı. Ár sze tō tak sika . . . pa k-tomi escse, szı je vrědno od toga premislávati, ár na Jancsia doszta véksi jus csáka, kak na Bál'nta. . . . Lěpa velka vrědnoszt! Tak szı zmiszli! . . .

Magda mati obē dvē rokē naprē držęcsa i 'znyimi, liki z-perotami plakotajõcsa, hıti pred gosztē i pojbar Sándor k-nyē podleczeni, liki mészeca blodęcsa zvězda znyõv vrěd. Ali nē szta minõli dvē minútı, ka sze je pá nazá v-kűnyo põbrao.

— Ágica! moje dēte, hodi 'ze tí tůdi notri! . . . Ali, ni gde szı, moj golõb? Hodi 'ze naprē ednõk, ár te csákajo, Jasz bom nyim pa tecsasz neszla pogacse.

garat, a hit sugarát, az egy Ur Istennek, a mi Istennünknek a hitét, a ki megvéd és megáld minket.

Ez a hitsugár volt az, mely életre hívta 1900 évi október 28.-án, már megboldogult dr. Gyurácz Ferenc püspökünk intelmére, a mi evangélikus nőegyletünket és ez a hitsugár az, melynek segédelmével ma ezen nőegylet 25 éves jubileumán itt e szentelt helyen egybegyűlhettünk.

25 év nagy idő. És ha a mi egyeletünk 25 évének a tanulságait levonni akarjuk, úgy a legnagyobb szolgálai leszünk Istenünknek. Az egyelet voltaképpen azért alakult, hogy szolgálja az Isten hitét és törölje le e gyarló földön élő emberiség könnyeit. Ha valaha, úgy ma különösen ez kötelessége társadalmunknak. Vagyis első sorban a hitéletet kell kimélyíteni, mert ez egyensúlyba hozza újra a lelkeket, visszaállítja a tekintély és szeretet uralmát, a mikre mind a mai excentricitásra hajló korban feltétlenül nagy szükség van, — másod sorban a szociális érzést kell praktikus formájában terjeszteni. A maga szerény körében ezeket a célokat szolgálta egyeletünk a múltban és fogja szolgálni a jövőben is, menten minden széthúzásól, mert ez a mai élet megrontója.

Istent és embert szolgálni a fenti értelemben, — ennél szebb célt én nem tudok kitűzni az egyeletnek a mai jubiléris közgyűlésen sem.

Abban a reményben, hogy vállvetett erővel és Isten segítségével ezen céljainkat elérjük, midőn mindenekelőtt szívből és szeretettel üdvözlöm az egybegyűlt ünneplő közönséget, ezennel a mai jubiléris közgyűlésünket meg is nyitom.

Na stero szo Sostaréc Ferenc dühovnik horvatske sinyorie pozdráv tolmacsi 'Zenszkomi drůžtvi vu nasem maternom jeziki, vu gorécs iszkrenom, od navdúsenosztí napunyenom govorěnyi. Med drůgim szo eta pravili: „Gda je Marija porodila Jezusa, zimszka nōcs je bila. V-tisztoj stalici je nē meo poszla szrebrar, zlatar, nē je bilō tam niksega pohistva. Dōnok gdē bi bila edna králevszka palacsa, stera bi bole vrēdna bila prijēti Zvelicsitela, kak ona mālā stalica, stero je Maria napunila z-molítvami, naszípala z-lübéznosztjov i z-poníznoosztjov. Cēli szvét nebi mogao datí lepse zibele, kak prszi Marije; 'zomatno-zlato-szvilnatna posztefina nebi tak dobra bila, kak Marijine rokē, z-sterimi je odevala, pokrivala, gladila Jezusa. Marija je pēlda vszákoi 'zenszki. Té je nájvéksa, nájlepsa 'zenszka, gda okōli dōma vsze napuni z-lübéznosztjov, z-molítvami. Nebeszko pozvānye za 'zenszko je to, deco na molítvi, na poníznooszt, pobožnooszt vcsiti. Prēkmurszke 'zenszke morejo tak bidti, kak 'zivi blagoszlov, kak nebeszka lübéznoszt, naj bodo kak sōla cēlomi szvéti. Vu tom poglédi 'zelē od Bogā doszta blagoszlova Szobotskomi 'zenszkomi drůstvi, stero drůstvo je vszigidár pēldo dávalo za 'zenszki ideal!“

Ti pa moj szin Sándor bēzi po ocsó. Pri rítari ga náides, paszus dá písztai na űtro za teocsicsa, Domō ga zazovi vcsaszi. Posepnovsa nyemi, ka ga csákajo, naj brs ide domō! Ali tak na tiho nyemi posepni, nā drůgi necsūjejo.

Sándor pojbár je szvojimi szlōkimi nogāmi frisko premero do rítara pōt. Kak sze je notri obrno z-cesztē na mālā dvērcā k-rítara hízi, vcsaszi je zacsno sepetati, ali tak glaszno, ka szo naceszti sze naganyajōcsó zmēno spila-jōcsē deklīne i pojbje vszi dobro csūli.

— Ájta, domō hodte! Ágici szo vōgledi prisli. Őzeniti sze scsē 'znyōv 'Zilavcov Jancsi!

— Ka právis moj szin? ! prosnēcke szo prinasz? . . . No te bíró kuma, neposztavite vō pasusa od toga teocsicsa. má bidti, ka gosztűvanszke pecsēnye bodejo 'znyega! Pipó szí je v-zebkó potisznó i z-vednákimi sztopáji zado-volno hitro proti dōmi sō. Sándor pojbē je up-rav meo nogē zdígávati, csi je folgao 'znyim idti. Ali bár kakstē sze je pascso, na ceszti sze zmēnyajōcsē deklīne i pojbje szo ga dōnok prehítli: vszi szo 'ze predoblokmi nasztregávati.

Sztō rēcsi je telko, kak edna, za fertao vōre je 'ze cēla vész zvēdla, ka 'Zilavec Jancsi na csūdo vszāke dūse! — nakoga trífertāle szeliscsa glēda, z-velkim fāndusom i zidinov nav-kűp, je Bűki Bandia csēri Ágici vōgledi prisao. I tō szo tūdi vzedli glaszē 'zelni lūdję i náj mre tute noszēce 'zenszke, ka szo prosnēcke z-Ági-cov nī edne rēcsi nē mogli gūcsati. Tak je níkam minōla, ka jo je mati níkak nē mogla gornāidti i pred nyē pritisznōti.

No ali csi szo prosnēcke glih nē csūli Ági-ce obecsanye, z-velkim trōstom szta je odpűsz-tila z-blā'zensztvom napunyeniva sztarisa. Komaj, kak szo prosnēci odísli, je Ágica tūdi naprēprisla z-kāmre, gde je za velkov skrínyov v kōti potēgnyena bila, gde je bogme prēk trī vō-re kūcsati nē nájprijētnēse bilō. Ali escse nevogodnēse je bilō poszlūhsati onō dūgo, vucsēcsó i kárājōcsó predgo, stero nyē je mati držála i stera bi znābidti do gojdnē nebi prisla do kon-ca, csi nevedōcs necsákano nōvi gōszt nebi prisao k-hízi keszno vecsēr, vu hitro i doszta gucsēce Tilojove Evice kēpi.

Po Sostaréca govorényi szo escse dr. Popp sinyôr Zagrabecskoga Ev. 'zenszkoga družtva pozdráv tolmacsili i naprédáli.

Gospá Nemcojca szo gori přesteli družtva prigodo vu tej 25 lětej zgodjeno, stero vu cěloti tūdi prineszěmo vu pris. numeru.

Veliko navdūsenoszt je zbūdilo vu nazōcsi bodōcsi ono naznanilo, z-sterim szo gospá Nemcojca vōoznanili té veszěli glász, ka szo gospá dr. Sōmenojsca 1000 din. vekivecsne fundacie djali, stere sume interes sze vszāko leto nā ednomi dobroga vcsenyā i znāsanya sziromaskomi osznovleníki darūje. Potom szo gospá Jarnevicsojca Junkunc Sándora fundacie interes 170 Din. Ocsek Ferenc gimnazije II. razreda osznovleníki překdáli. (Osznovleník, kí je szirotícs, nema ni ocsé, ni materé, sziromaske sztáve pojbar, med szkuzami zahválo 'zenszkomi družtvi tō materno szkrbnoszt, ali tūdi szmo vidili med nazōcsi bodōcsimi szkuznate ocsí, steri szrdcā je obhodo té pokáz, v-sterom szta sze szūkesína i milosztša szrěcsala. Dobro csiněnye bole obeszeli onoga, kí dá, kak pa, kí je vzeme.) Potom sze je ōszvetni gyűlēs zaklūcsō. Nazōcsi bodōcsa navdūsenā vno'zina je z-szrdcā zhājajōcsōv pobo'znosztjov szpěvala nas evangelicsanszki hymnus: »Trdi grád« i vu szrdci z-nepozāblenim szpōmenkom odhājala z-Bo'ze hiz'e.

Po szlūzbi bo'zōj szo g. Kováts senior pōzvali k-szvojemi sztoli viziko postūvane gosztē. Bilí szo escse pozváni: g. Siftár Géza orszacski poszlanec, g. Benko Józef senioratni, Vezér Géza

gmānszki inspektor, dr. Skerlák Vladimír senioratni právdeník i Nemec János prezbitér. Med csrsztvim, veszělím zgovárjanyem, v-sterom szo dr. Popp gōszt z-szvojim, gde sálnim, gde ōszvetním lěpim přijétnim připovedávanyem i vedrnost bűdēcimi anekdōtami vodili, je hitro teklo vrěmen, tak da je 'ze 4 vōra minōla i pripravlati sze je trbelo v-Mozi k-naprédávanyi. Povilicaj sze je 'ze valila vno'zina, ali v-Mozii je escse držalo nāvadno nedelno naprédávanye do 5-te vōre. Goszp. Dr. Popp senior szo z-szvojimi tūvárisimi k-kolodvori hītili pred na vláki sze ob 3/45 vōri pripelajōcse ev. dūhovnike. Po přijaznívom páviděnyi i notripokázanyi szo vkūpno sli k-Dittricha mozii, steroga presztore je na ednōk velika vno'zina brezi rázlocska vere i národnosztí nabito napunila, tak da je jī veliki racsun sztáti bio prisziljen. Hvělevrědno je Szobotske i nyé krajine obesinsztva ono lěpo vkūprazměnye i jedinsztvo, stero sze vszigdár poszvedocsi nē szamo od inteligencie, nego vu vecsini od vszē sztancsarov etaksega hīpa, gda nāimre vu verszki dugoványaj trbē vōpokázati blīznyega lūbézen i při podpěranjī dēsno podatí. Tō je bila od nigda mao Překmurcov korena jákoszt i trōstamo sze, ka i nadale táksa osztāne. Ka szo sze naisli, kí szo sze ōzdalecs ognoli i nē meli vōle k-nam sze priblízati, pověmo, ka szo jī nyihovi neodlāsani poszli zasztavili.

Naprédávanye sze je po 5-toj vōri preci zacsnolo. Po gori potěgněnyi povisza je predna-

-- Dáj vam Bōg dober vecsér! Pomozi vam Bōg Evica szōszedica! Odgovóri Magda mati. Hát znáte szōszedica, zāto szem prisla k-vam tak keszno vecsér, ár nē ka bi kākso falingo napravili, kak tō szami dobro vête, ár bi prōti Bōgi nezrecsena grēhota bila Ágico tomi rōplavomi junáki datí. Naveke bi zapravili tō přilicsno persōno, kāksa je ona, stera je pacs vrědna k-szebi valón junáka i náide sze nyé tūdi i nē je prisziljena k-szprhnyěnyeni plūcs mladěnci zavézati szvoj lěpi zdrav 'zitek, steri na nyō csāka, znáte nēzaman, ka lūdžē od nyega gucsíjo, ka nesztanoma poteke prag klācsi. Ka valā komi veliko bogásztvo, csi nema zdrávja: táksi cslovek je nē cslovek. Viste tam je moj vrli szin. On je 'ze na nyé valón decsko nape-táj. V-szedem vármegyōvi nega od nyega bole fickasztoga, fájnoga decska i pōleg toga, kak je cseden, vrli. delaven, kak de szrecsna 'znyim Ágica! I escse kak ta sze sikala. eden k tomi drūgomi! Szam Bōg nyidva je eden drūgomi sztvōro. Rávno tak, kak dvē rō'zi vu přecimb-

nom ogradseki. Bōg pokastiga onoga, kí bi na nyega li za edno piknyo hibe mogao praviti. Nema an nikse falinge, niti za edno makovo zrno nē. No nemam pravice szōszedica?! Tō je vsze z-ednov dūskov zlomotala Evica, tak da je Magda komaj, kak szi je ova malo szapo poprijěla, prisla k-rěcsi i te tūdi szamo telko je mogla praviti:

— Isztina je, isztina dūsa moja szōszedica!

— Evica je pá popádnola nit gucsa:

— Jeli bár dūsa moja szōszedica! Pa znáte nyidva sze 'ze razmita. Bálinta szrdcē k-Ágici, Ágice pa k-Bálinti vlecsē . . . 'Ze szva szi domā z-ocsom nē szamo ednōk zgucsávāla, ka nyidva je Bōg eden drūgomi sztvōro. Zvōntoga szva szi 'ze domā z-ocsom pogúcsala, kak zravnavā decē sors? Te sztarēsí szin Gyosko domā osztāne při hī'zi. Bálint sze pa k-vam notri o'zeni. Vas fundos je tak veliki, ka bi escse

mi sztála 'Ziva obrázka od nase pri vszê tak lübezníve i lüdne goszpodicsine, herzig Jonás Erzike notri pokazana. Oh kak kraszno vidênýe! Tá vu lepô cvetécsem szprotolêtja devojsztvi, lüdna i prijetna goszpodicsina je z-szvetloszti glôriov obvzéta, „25“ broj kazécsi prelêpi vênec dr'zêcsa, kak edna fabulna tündérica sztála prednam i obajavno zocsârila nazôcsi bodôcse. Navdûsevno i neprehênýano ploszkanye, je v-obilnoj meri 'zêla i ponôviti mogla pokáz.

Potom je Siftár Didi v-patikárszkom pozványi bodôcsa goszpodicsina, csí Bodonszkoga dühovnika, odprla vu prebránom horvatskom i premenýavno vu vogrskom jeziki naprêdávanye. Vu horvatskom jeziki govorênýe sze ji je jáko lepô sikalo i donécs glászilo na nyéni vûsztaj, stero je nam tak razmeto bilô, kak nas materszki jezik. Za pravice volo 'ze eti zamerkamo, ka tá prijazníva mîlo szladkoga jezika goszpodicsina je z-szvojim sálnim, szprevêdnim i humoricsnim govorêným, kak je naznanyüvala, konferálivala programa tekáj, poszlûhsávcov paszko celô doj zavézala, do nyihovi szrdc szégnola i obilno navdûseno ploszkanye 'zêla.

3.) *Melodráma: Nocsni prihod*, píszao Gyulai Pál, poszlov. je, kak je tô konferekторica szprevêdno govorila „az öreg sztríc.“ Naprê je dála goszpá Cserniojca Vértes Etelka. Szprevájali szo jo; na zongoraj Kardos Piroska, na csellói Ottó Bajde. Tak naprêdána deklamácia, kak szprê-

trijê hrami meli nanyem meszto. Nê je isztina dûsa moja szôszedica? . . .

— Vê je tô isztina, isztina i ovo je tüdi isztina — skrábavsa szí Magda pod pocilom glavô, — liki cslovek szí dönok dobro more premiszliti, kak bi bilô nájbôgse?! . . . Ár Bálint escse dúgo vrêmen má szlû'ziti pri szoldákaj. I dokecs sze odtisztec oszlobodí, szí nacsí zná zmiszliti, nacsí szí znáta i vidva zmiszliti, po etaksem moja csí med dvema sztôcoma podklôp szpádne.

— Ná sze mi obêdvê nôgi poterata, csí jasz moja rêcs prelomim. Odtoga sze nemate bojati! vê nasz tak dobro poznate, i poznate Bálinta tüdi. Jeli bár dûsa moja Ágica? . . .

Na Ágice szrdcá veliko mirovcsino je 'ze-nítvi delo tak odprávléno, ka szo k-'Zilavci glász poszlali, naj na Ágíco neracsúnajo . . .

(Nadaljávanye pride.)

vodno igranye sze je publikumi jáko dopadnoló, vsz szo sze ogvûsali, ka tá zevszê sztráni od nature z-tak lêpimi szpodobnosztami i 'zenszkimi jákosztami blagoszlovlena goszpá v-szpodobni naprêdávanyaj veliki talentom má. Té pokáz je z-isztinom szrecsno bio na primerne oszobe odebráni. Navdûsevno ponovno ploszkanye szo 'zeli.

4.) Na zongoraj je igrála goszpodicsina Kováts Annuska, Danse Andalouse, píszo I. Ascher. Od nyé je znáno, ka je vu toj vrszti igre na virtuoszta vizzikoszti i 'ze szamo nyé imê je zadoszten zálog dobroga razveszeljávajôcsega naprêdávanya. Kak vszigdár, tak tüdi i eto pôť je bajavno zocsârila poszlûhsávcé ino nyim jáko prijetno, nepozábléno, veszélno dühovno v'zivanye szprávilá. Neprehênýano navdûseno ploszkanye je dobíla, stero sze je po ponovlenyi, gda je edno znáno popêvko szcsalíla vö z-málími bisztrími prsztámi z-zongor klaviature, vu nájvisísoj navdûsenoszti szkázalo i dúgo nê hênýalo.

5.) *Fantázia, z-opere Cavalleria Rustikána*. Naprê szo dáli: Nádaí Laci na zongoraj, Bajde Ottó na violin cselói i Nádaí Érnô na violini. Kak je prijaznívoga govorênýa konferálkinya 'ze naprê vônaznaníla govorécsa: igra je vszigdár lêpa, csí jo gli 'eden igra nê pa trijê etaksi odlicsni mladénci. Tak je 'ze naprê gori potégnyena bíla poszlûhsávcov nále'zanoszt i nê zobszton, ár szmo z-isztinom takso cinkorno meli prilíko v'zívati, kakso je li vu veliki mésztaí vu híresnyi dvoránaj narêtcí csüti. Igrálci szo za poszlûhsávcov szrdcsno zadovolnoszt z-neprehênýanim ponovlenim ploszkanyem honorêrani.

6.) *Cseillo Solo*. (Wienavsky: *Legenda*) igrao je: Ottó Bajde z-vírtoôznim nászhajom. Szprevájao ga je Nádaí Laci. Szamô od szêbe sze razmí, ka je v-obilnoj meri navdûsevno ploszkanye v'zívao.

7.) *Peszem*. (Molítev) Z Alessandro Stradella od F. von Flotow. Popêvala je goszpá Kotnikojca z-Maribora, na zongoraj jo je szprevájala Kováts Annuska. Za lêpo dûso in szrdcé gíbaíôcse popêvanye je navdûsevno ponovno ploszkanye 'zêla i z-sôpkom cvêtja honorêrana.

8.) *Rokoko plesz*. Notri pokázemo k-koncovi eden plesz, nam je naznaníla konferálkinya govorécsa: nê znábídti káksi moderni plesz, takse mo zagvûsno meli prilíko escse eto nôcs pri Dobrai vu obilnoj meri v'zívati. Nego eden indasnyi plesz, z-sztároga vrêmena, kaksega szo moja sztára mama i papa plészali. Vszi szmo nále'zno

csakali, Plészale szo Hartmann Irénke, Kardos Katica, Kardos Gabi i Jónás Er'sike, zongorála je Kardos Piroška. Tákse szmo escse v-Szoboti nê meli prílíko viditi, i stero je 'ze, kak novina vizíko cenjeno, nêpa csi lêpe, vu nedú'znoszi cvetécse goszpodicsine produktêrajo. Cêloga naprêdánja dokoncsétek je z-tém liki edna korôna djána na vsze. Ponovno navdúseno ploszkanye szo v-obilnoj meri 'zele.

Vezdásnyemi cácvnomi pokolênji sze je csúdna i szmêha vrêdna vídla indasnya krinolin 'zenszka nosnya, stera je odszpodi segavo sűrila, ali stera je zagvüsno od vezdásnye vöszke krátke, komaj do szlôkony vizécse i szkôsz vidne 'zenszke nosnye uprav naprêvalon bíla, nê je odsztôpila od 'zenszkoga szpôla te nâjakse jákoszti, od szreme'zlívoszti; nê je kázala neszreme'zlívo têla oni kôszti, od steri szreme'zlívoszt tó 'zelê, nâ zakrita osztánejo.

Na cêlo naprêdánje brezi vszega prilízávanya, pôleg dúsnevészti lehko vadlújemo, ka je nemogôcse razlôziti, stero bi bílô bôgse, ár je vsze nâjbôgse bílô naprê dáno i vszi, kí szo sze trûdili szo hválevrêdno odpravili na szêbe vzêto igro i nepozábleni osztánejo pri nazôcsi bodôcsem obcsinszti. Zagvüsno szo prijéten vecsér szpravili vszém, kí szo v-nyem tál vzéli. Vö szo zadovoljena' escse i tanájvisisa 'zelênja. Mí pa z-szvoje sztráni z-szrdcá hválímo 'zenszkomi drúzti, steroga te edne kotrige szo vise môcsi szlúzile szvoje szv. pozványe; hválímo táljemájôcsim igrálcom, stero je nam prílíko ponúdílo eden dober veszéli vecsér v'zivatí; hválímo vszém, kí sza gotovi bíli oszobno i materiálno nas cíl podpérati i tak D. Dômi 2815 din, lêpe sumê dohodka szpraviti, na steroga je gorécsa potrêbsina.

Vise szo plácsali: Dr. Popp Filip senior z-Zágreba, Benkó Jó'zef, Vezér Géza inspektora, Darvas Aladár z-Kri'zevec, Ratkol Tivadar, Luthár Ádám, dr. Goljevcsek Josip, Godina Stevan po 100—100, Cvetics János, Vagája Ljudevit po 80, Brata Siftár in Háhn, Dobrai Jánosova po 60, Dobrai János, dr. Vályi Sándor, Kühár Stevan Márkisevci, Skrabán János, Kühár János Pucinci, Jónás János, Rupnik Rudolf, Hirschl Ferenc, Tarcay Andor Antonovác, vdov. medgjesi Somogyiova, Dr. Kühár Sándor z-Ptuja po 50—50, Hirschl Kálmán i Ludvig, dr. Bölcs Gyula, Fürst Ödön po 40—40, dr. Muster Jó'zef, Heimer Arnold, Rehn János Tisina, Stiftár Lajos po 30, dr. Koljič, Kirbisch Ferenc, Meszarics Stevan, Hartmann

Ferencova, Cipótt Viktor, Dujc učitelj, dr. Sömen Lajosova, Siftár Didi, Eberl Ro'za, Horcsics Lajosova, Porédos Stevan Tesanovci, Csernijova Vértés Etelka po 20, Heklics Stevan, Schök Samu, Vukán Géza, dr. Geiger po 15, Makári Aladár Sálovci, Pollák Gyula, Péntek Kálmán, dr. Pintér Miklós, Kühár Stevan z-Tesanovec po 10 dinári. Vszevküp 2225 din.

Szledi je veszelica bíla vu Dobraia presztora, steri szo sze z-elitnim, prebránim obcsinsztvom napunili. 'Ze dávno szo nê meli tê presztori szpodobni gosztév. Vszáki je naisao za szêbe potrêbno tüvárístvo, v sterom sze je razveszeljávao. Mladézen je neprehênnyano plészala i dúga nôcs je prekrátka bíla. — Ka spekulántni cslovek szem okôli pônôcsi szpogledno pleszne presztore, miszlivsi szí, ka lehko fal dobim kúpiti za Diacs-ki Dom petrézeljem, mogôcse ga povôli odávajo? Ali naszádo szem sze! Za tó zelenyé je eto pôttü klíma nepripravna bíla. Tak goszpodicsine, kak plesza 'zelne goszpé szo v-edno povôli plészale. Petrézelma je niedna nê odávála. Zátó da szem ga nê dôbo kúpiti, me zahvál'noga vcsiní, sto miga na D. Dom z-dobrevôle prineszé, csi de bár mrkevca. Csüdüvao szem sze, ka tá mladézen vu tom vnôgom plészanyi od nêg neprise, kakda je mogôcse tó tak dúgo nôcs vöpresztáti? Szeveda — to edno pokolênje tó odtoga drügoga örökúje i tak sze nigdár ne zménka. Tak je bílô nigda, gda szmo mí plészali, tak je zdâ, gda vezdásnya i tak bode naprisesztno, gda de pá tiszta mladézen plészala.

Escse i vgojdno ob 6-toj vöri szo gori bíli Bachusovi popevje i prinásali nyemi áldove!

No hodmo 'ze ednôk odtéc! — Po szvétoga Jánosa i tak zvánoga: „Stêh Wein“ áldomása potrosenyi szo i Dobraiiovi presztorje zanêmili! . . I pôształo je veliko vtihsanye!

CSÚVAR.

Po zemli hodécsi angelje.

Na Szobotskoga Ev. 'Zenszkoga Drúzstva 25 létnico.
1900—1925.

Ví, kí v-lêpom szprotolêtji hodite,
Na vsze kraje díсно cvêtje broдите,
Ober vász je szíva, vedrna néba,
Szrdcé vam je puno z-blá'zensztvom méra:
Ví, kí 'zivéte brez' szkrbi, mislênja,
Szte csüli kaj gúcsati odrplênja?

Jeli verjete, ka je nê vsze szveklo ?
 Kelko million má manstro veliko !
 Steri sors i kríz je tak neznoseni,
 'Znyega bremenom szo tak obte'zeni,
 Da vu dūsi-têli pomenkávajo,
 Od teske mantre, brige pohájajo.

Veszéli cslovek, kí escse netrpís . . .
 V-mantri bodôcsega zakâ nevidís ?
 Vu v-nôgom je od tébe bogatêsi —
 Mantra vcsiní 'zítek plemenitêsi —
 I tô znánye nyemi vtihsa bolezni,
 Gde jeszte mantra, tam je i Bôg blúzi !

Ka je plemenitêse, kak vtihsati
 Osztvlenoga bolezni, zmáhati ?
 Dūs nas' veszélnoszt nyemi darúvati,
 Teskoj golgoti nyegvoj aldúvati.
 Dúh, steri trôsta, kríz vtihsáva, zmága,
 Szi tál jemlé z-Bo'zega deloványa.

* * *

Glédajmo en' váras !

Po nyega presztoraj
 Jezere hodijo vu szvekli oblêkaj !
 Palacse lescsijo, hintôvje frnijo,
 Tak da sze vilic tla od nyih iszkrijo.
 Od znôtra je pa vsze z-bársanom povito,
 Pred dverami hí'z sztoji ínas na szlú'zbo.
 Dájo sze viditi v-bôtoblokôv szkládi
 Zláta i szrebrna précimba v-vrsáji ;
 Dnéva szvetlosztso elektricsnoszt premága,
 Vno'zina, nászladnoszt. grô'zanye, hrabuka..
 Vidite ! — táksa je : Ta líscsa oblíka !

Glédajmo té váras !

Vu szpôdnyi votlínaj,
 Kak grozna vonyúja láda v-nyé szpodínaj :
 Na csonto povehnyen sze mantrá en' otrok,
 Z-halami je pokrit, gecsi od mrazi mók !
 Ti ovi kôl' nyega na gnilom szlámnyeki
 Sze mantrájo brez szna ; na zboznom
 [lo'znyeki,

Nemore zaszpati, szemtá pri materi
 Sze lícsa, obrácsa, vu veliko mantri.
 Gláda trápanye ga nenihá zaszpati,
 'Zgajôcsa lakovnoszt vmiriti, múcsati.
 V-neznosenoj mantri : jôcse, brecsi sztrahsno:
 „Lacsén szem“ dajte mi, csi krúha drobtino !

. . . Zbúdijo sze ovi, bô velka hrabuka . .
 Glédajte ! — táksa je : ta mantre oblíka !

Vu táksem vrtéli, vu lúdi povôdni
 Sze valí válovje vu vno'zine môrji.
 Te eden mlajíno, te drúgi díšno cvêtje
 Noszi ino mecse vó, nam na vidénye.
 Kí na brêgi sztojécsi, gléda tô zmêno
 Veszéli sze v-szrdci, obajan szprevêdno !
 Li szamo gda príde eden vál batriven,
 Dívjêsi od ovi, szmogorno sztrahsliven,
 Z-velkov mocsjôv vderé on gori z-vrtéla,
 I poká'ze gnúszén zdr'zêtek globocsin dna,
 — Na nágom têli je ranya líscsa mrele,
 Stera sztrôszí zrák i szká'ze sze nevola.—
 Cslovek sze sztrszne i zmrzne krv vu 'zilaj..
 Miloscsa, gde szi ? — Csi jesztes vu
 szrdcáj ? !

* * *

Prídejo angelje . . . Nemajo perôti.
 Po zemli hodijo po 'zaloszti pôti.
 I ka tê csiníjo, je nê szenya, zdénye,
 Za nyimi sze ká'ze milosztse csinénye.
 Zovéjo sze : lúbézen ! lacsne krmijo !
 Milosztso csiníjo, gdestétá hodijo ! —
 Zovéjo sze : dobrôta ! vrácsijo rônoga —
 Jákoszt bode z-grêha, blagoszlov z-húdoga!
 Vsze povszédik szkuze brísejo doli z-ôcs,
 Dobrôto csinécsi, blagoszlov szêjajôcs !
 Na púsztni rô'ze, na szüházni cvêtje,
 Na zmantráni szrdcáj raszté míra lísztje !
 Líscs i trplénja mrák sze lepô zmiríta,
 Na nébi sze szká'ze míli rô'zec 'zítká !

Oh ví, kí tô csúdo znáte doprineszti,
 I navcsíte drúge tak szrdcá lúbiti,
 Brez pítanya imén vasz tak vszáki pozna —
 Vász, dobri szrdc 'zenszke, csinénye

[vase zná.

— Vasa dela szo boj, prôt' nemáratnoszti,
 Obládnoszt 'zenyate z-poglédom milosztí.
 Plemenito, velko je vase pozványe :
 Teskomi trplényi glob'ki grob kopate !
 Grob, z-steroga potom, csi sze gori zbúdi
 Mantra, trplénje sze na radoszt premení !
 . . . Milosztse angelje ! Li naprê v-ednoma,
 Po tój lêpoj pôti ! Na lúbéznoszt szrdca,
 Na doj zbríszanye szkúz vu Prêkmurja pôli
 Vszigdár, vszigdár tú'zni prílik bô povôli ! . .

F. J.

Veszeljá dnévi.

Piszao: HÁRI LEOPOLD ev. p. dühovnik.

Krsztsanszka vera je nigdár nê prepovêdala veszeljé, radoszt. Csi bi Krisztus vu vezdásnyem vrêmeni tûdi tam bio z-szvojov dűsov med tisztimi lűdmí, steri v etom fasenszkom vrêmeni plêsejo, sze veszelíjo, bi nê bilô nikse falinge. To je velka falinga, ka dnesz je veszeljé, radoszt, plesz nê krsztsanszko. Nega v tisztom dűse, nego szamo telovno i materiálno csűtênye. Ali szmo mí prôti pleszi, prôti fasenszkomi veszeljê? Nê! Krsztsansztvo i veszeljé je edno drűgomi nê naszprôtno. Jezus je gda-gda tûdi v veszeljé hodo, nyegovo szrdce je vszigidár puno bilô z-lűbêznosztjov, radűvao sze je z-radűvajôcsimi. I Nôvi-Zákon je tûdi radosztí kniga. Radűjte sze! Sztem glászom razglászi angel betlehemszkim pasztêrom toga Velkoga. Kak je lêpa Krisztusova vera, krsztsansztvo, ár je z-Krisztusove vere vőzaprêta vszáká hűdôba. Krsztsanszkoga csloveka 'zítek vszigidár szamo veszeljé i veszeljé more bidti. Za csloveka volo je vsze na szvêti, vsze je cslovecse, zato eti nema meszto 'zaloszt.

„Vsze je vase!“ I Pavel apostol nam dale to právi: vsze je vase, ví szte pa Krisztusovi. Eden zláti prsztenek je mála sztvar, ali csi eden taksi prsztenek ednoj mládoj devojki na prszť potêgnejó, sztem na nyô gledôcs 'ze szvêť ménsi posztáne, sztem sze doszta vrát zapré pred nyôv. Tak posztáne ménsi szvêť právomi evangelicsánszkomi csloveki z etov recsjôv; vi szte pa Krisztusovi i szkóz Krisztusa — Bo'zi. Vsze je nase, za vsze lehko szég-nemo i dônok nê po vsze, vu vszákó meszto lêhko idemo, i dônok nemremo tá idti, koma bi nasz Jezus nê mogao szp-revoditi, vsze lêhko vcsinímo, ali dônok szamo tisztó, na stero Jezus gorizapíse: dopádne sze mi. Rimlanci gda szo na veszelico sli, szo szebov pelali szvojo deco, nâ szvojo deco vidôcsi ne vcsiníjo nikse lagojije. Práva krsztsanszka, evangelicsanszka dr'zína i cslovek szebov more zvati na veszelico Jezusa, ár szamo tak osztáne nyegovo têo i dűsa csiszta i zdrava.

Pítanye je, sto sze vszigidár lêhko veszelí? Sto noszi vszigidár v szvojem szrdci veszeljá i radosztí szveklôcso? Keliko ji hodi z 'zmetnim krízom po 'zítka sztezi! Keliko ji pozábi szmêh, keliko lűdem posztáne obráz naveke 'zalosztni! Zakâ falí vu vezdásnyem vrêmeni z doszta lűdi 'zítka veszeljé i radoszt? Zátó, ka ne hodijo v sôlo k Jezuzi, šteri nász navcsi leteti z polszkim fticsom proti nébi i nebeszko peszem szpêvatí Bôgi i tak nam vűpanye i batrivnoszt zadobiti.

Plêsejo i plêsejo lűdjé okôli Karnevál hercega, tak kak lêhki sznêg v zimszkom vőtri, ali dônok je tak malo nedűznoga veszeljá v lêpi dvoránaj, tak doszta 'zmetni miszeo sze trôszí v bálszkom lűfti. To veszeljé je szamo tákse, kak lêpa bêla rô'zica v velikoj vroc síni, zátó sze ne csűdűjmo, csi je dneszdén tak doszta táksi dűs, stero na veszeljé tak glédajo, kak na preminôcse detinszko vrêmen: bilô je, ali nega ga vecs!

Dneszdén mladína szamo na edno rêcs poszlűhsa, stera rêcs pa szamo pokvarí nyuvo dűso: pascsi sze! Pascsi sze 'zivetí! I mladína pa be'zí, bojijo sze mladénci i devojke, ka do készni: oh eden peklenszki glász sze glászi v nyihovom szrdci: pascsi sze 'zivetí i steri poszlűsajo na tő rêcs, pred szvojim vrêmenom obsztarajo, prvle, kak bi zaisztino mládi bilí, 'zmetno noszijo na szvoji plêcsaj 'zítek.

Kak rô'zica 'zelê szveklôcso i toplôcso szunca, tak 'zelê cslovecse szrdce veszeljé. Iscse veszeljé v nemorální drűztvaj, pri víni, v pitvini, v grêhsnoj lűbêznosztí, ali zaman je vsze, veszeljé be'zí pred cslovekom i tak nemre veszeljá zadobiti. Ár cslovek szamo tak zadobí veszeljé, szamo je tak blá'zeni nyegov 'zítek, csi blá'zenoszt ne na grêha pôti, nego na morálnosztí, na csisztôcse bêli sztezaj iscse.

Krátó je ono veszeljé, stero nam grêh ponűja, krátí je taksi 'zítek, ár krsztsanszko veszeljé i radoszt szamo na csisztí potáj, na szvekli sztezaj jeszte. Sto na tő sztezo sztôpi, gde sze vszáki dén nájde z Jezusom. tisztí sze navcsi veszelíti, vszigidár veszelíti, csi bár drűgo nema, kak szíromaski csaren krűh, táksi sze zná

veszeliti máloj polszkoj rô'zici, veszeliti szunci, veszeliti szvojeni pobo'žnomi 'zitki.

Karnevál herceg, fasenszko vrêmen je med nani. Zové nâsz, naj sze veszelimo. Lêhko poszlûhsas na nyega, ali nepozâbi, ka szamo tečsâsz mäs veszeljê, dokecs z-ednov rokôv Jezusa dr'zis za rokô, ali veszeljê te povrže, csi ti vkraj obrnês szvoj obraz od Krisztusa. Boj veszeli, tvoj je cêli szvét, ali nepozâbi, ka i szi pa Krisztusovo dête. Gorisztani zâto, drágo evangelicsanszko iûdsztvo, pogledni v-ctom: fasenszkom vrêmeni na êpo, csîszto nébo i prâvi: znam, ka morem csîniti. Vcsîni tiszto, ka ti dûsnâvêszti prâvi, sztoj na szvojem meszti mocsno i trdo, kak peccîna, osztani i bojdi prâvi krscesenik prâvi evangelicsâ nec, csi bâr ot ôli tebe cêli szvét peklênszki piesz plêse.

Rázloczni máli glâszi.

Eden miszionârius v-Prêkmurji. Komaj, kak szo horvatski nasi verebratje od nâsz odhâjali, pâ nâsz je eden prijeten gôsz pogledno: Benkô Viktor z-Zombora, angliski i amerikanszki verníkov miszionâriuski dûhovnik. Nyega Angliski i združeni amerikanszki dr'zél protestânszki verníci placšûjejo, oni szo ga poszlali eszi vu Jugoslâvijo za miszionâriusa zâto, naj eti poglêdne brezi pasztêrov osztányene ovcé ino je organizêra. Etakse miszionârius dûhovnike zvônêsnyi nasi verebratje nê szamo med pogane posilajo, nego vu vszâksi táksi orszâg, gde protestânszje vu mênîni prebívajo i escse sze znâbidti pregányajo. Zagvûsno je csûde vrêdna tá âldovovgotovnoszt, stera vu zvônêsnyi nasi verebratov szrdcâj 'zivé. Oni nê szamo domâ dr'zijo gori pêlde vrêdno szvoje gmâne, nê szamo domâ dr'zijo gori szírotne i szíromâke varvajôcse nâsztave, hrambe, diacske dôme i. t. v., nego sze neszpozâbijo med teskimi nâsztaji 'zivôcsi sztiszkâvajôcsi verebratov szvoji. I k-nam szêgne nyihova mîla, pomocsna rama, z-sterov szíromaske gmajne, nas Diacski-dom dobrovolno pomâgajo. Oni necsînjio tak, negucsîjio, kak 'zaloszt-no prinasz vnôgi: ka mâram jasz za Diacski dom, steromi haszka nevzemem, one pêneze, stere bi na nyega meo dati, ráj zapijém, ali zakadim, ali gvant, ali zemlô kûpím szebi za nyé, ali ka mâram jasz za mojo gmajno, meni je

vsze edno, csi sze cêli szvét na katholicsansztvo obrné, pa csi rávno na pogansztvo — naj szamo meni dobro bode! Nê! Oni tak csûtijo, ka da szo oni szrecsni bili Krisztusov evangeliom szpoznati, dûzni szo ober vu veri szvojoj escse szlabi verebratov tûdi verosztûvati, na nyé szkrb nosziti. Oni tak obcsûtijo ka je nyim tûdi pravo Zvelicsitel Krisztus one recsi: „Kakoli szte vcsînili ednomi z-eti bratov moji ti nâjménsi, meni szte vcsînili.“ Mâté 25. 40.) Tê zvônêsi nasi verebratje uprav jáko lûbijo szvoje vadlûványe, zâisztino viziko prestímajo szvéti evangelium i vu nyega blagoszlovi vszém národom scsêjo tál ponûditi. Oh bárbi sze nâsz tûdi prijalo kak nájvecs z-té lûbézni, teda bi sze nam nebi trbelo sztarati za toga volo, jeli szpodobni bodemo dokoncsati nase zacsnyeno delo: Diacszoga dôma zgotovlenye?! Benkô Viktor miszionârius dûhovnik szo nâjprve kre granice 'zivôcse, brezi pasztêrov osztányene ovcé, v-rasztorjenoszt bodôcse reformâtus vernike poiszkali gori i poglednoli. Nazâidôcs jan. 20. szo eti v-Szoboti tûdi sztanoli i na naso prosnyo szo gotovi bili eden verszki zvecsarek naréditi. Bár szmo szamo vu tenâjblízise vesznice meli prîliko tô nazniti, dônok sze je pa nasa cêrkev napunila z-poszlûhsâvci. Na podlagi Apostolszszkoga Djánya III. 1—11 szo dr'zali szvéto predgo, vu sterój szo razlagali, ka od zlâta i szrebra dragsi kincs dá cslovecsansztvi on, ki Krisztusov evangeliom szpozna 'znyim, steri evangeliom vu veri národe vkûpprikapcsi z-Krisztusom. Pri tom govorênyi szmo sze ogvûsali, ka szo imenûvani dûhovnik vu vezdâsnyem vrêmeni na cêrkevnom presztori nâjodlicsnêsi predgar, ki poszlûhsâvcov pazko dokonca doli zavêzejo, kí szvoje vcsenyé z-'zítka i prîgode odebrâni i vzêti pêld znâjo za prijetno i razmeto vcsîniti. Veliko navdûsenoszt szo doszêgnoli pri poszlûhsâvcâj z-tém veszêlim naznanenyem, ka sze evangelicsanszka vera po cêlom szvéti i nâimre v-Ruszuszkom- i v-Cseszkomorszâgi lepô rászûrjâva i k-cvetécsemi odraszki z-mocsnimi sztopâji pribli'zâva i naprêtere. Vu szvetovnoj bojni zmantrâni národje za dûseven mir hrepênêjo, steroga li szamo evangeliom ponûdi; vu verszki dugovánaj sze nezadovolijo szamo z-zvônêsnyimi ceremuniâmi — z-okusz — pôkuszom, nego tô csîszto pravico, Jezusov evangeliom 'zîjajo ino iscsejo. Zezávali szo sze na vezdâsnyega vrêmena ednoga nâj-

véksega mō'za: na Mott Jánosa, krsztsanszke mladézní szvetovnoga drűztva tájnika ono proro-kűvanye, ka za 15, 20 lét Krisztusov evangeliom bode ravnao szvêta národe i goszpodűvao ober nyí. V-tom vrêmeni, dokecs szo pri nász bili té goszpodin, szo poglednoli nas escse nê szploy dokoncsani Diacski Dom, steri sze nyim je nate-liko dopadno, ka szo tō pravli, ka oni v-Bácski tűdi namenűvavajo D. Dom rėditi i tűdi do ga v-tō formo rėdili. Diacskoga Dōma 15 osznovleníkov szo blagoszlovili ino je opomí-nali, ka ednōk gda z-nasi rōk vōprűdejo, z-evan-gelioma zasztavov oni májo sztōpiti na nase meszto, nā bodejo verni i sztálni k-Krisztusi, da zadobűjo vecsnoga 'zitka nepovėhnyeno korōno. Januára 21. szo odnász v-Zágreb odbájali Ben-kő Viktor miszionárszki dűhovnik, gde szo na té dén vecsér verszko naprėdávanye drűzali. — Szlobō szmo vzėli od nyí, ali nepozábłeni osz-tánejo vu szrdcáj nasi. K. S.

Nōvi delatűvárís. Z-radosztjov naznán-jamo cstítelom nasim, ka Hári Leopold ev, p. dűh. z-globocsine szrdcá szvojega po'za-lűvavsi dotėsnjo hodbo szvojo, szo notrisztōpili med rėdne delativárise etoga lűszta. Z-cėlov dű-sov szvojov scsėjo szlűziti evang. cėrkev naso i po etom lűszti. Bōg ji pomágaj vu tom deli nvihovom.

Odebėranye dűhovnika. Gor. Szlávecska gmāna je jan. 17. pod predsxedníksztvom Go-dina Stevan petrōvszkoga dűhovnika i Fartek F. fárnoga ínspektora znameniti gűlės mēla. Na tom gűlėsi szí je ednoglaszno za dűhovnika szvo-jega zebrála Kovács Károly kaplána, ki szo od 1. nov. 1625. 'ze adminisztrátor vu toj fari. Nōvi dűhovnik szo gimnázije vcsenyė v Pó'zōni i v Felsőlövőji, theologio pa v Soproni szpunyávali. 1924. jun. 22. szo ji Kapi Béla pűspek v Szom-bathelyi za dűhovnika poszvėtili. Potom szo taki mogli notrirukivati k-vojákom v Zagreb. Tű szo pō leta pri Dr. Popp sinyōri szoldacski kaplan bili. Odtēc szo v Cservenko (Bácska) prisli za kaplána, gde szo do 1. szept. 1625. bili. Potom szo nazáj v M. Szoboto, doticsno na G. Szláv-ecse prisli. Nyihovo notriszpelanye március mėszece bode. Vu nōvom dűhovniki, kak ji mī poznamo Gor, Szlávecska fara z-szrdcom i z-dűsov vrėloga, delavnoga i vernoga pasztėra dobí. Bojdi nyihova szlűzba na zídanye i őcve-tek G. Szlávecske gmāne.

G. Szlávecsi. 1925. leta narōdilo sze je v fari 52, mrlō je 31, zdalō sze ji 11 párov.

Dűs gűajanye. Zburkanya vrėdno je ono dűs gűajanye, stero nisterni plebánusje pri zmės-nom híztvi doprinásajo. Z-nagucsávanyem, z-ráta-nyem i csi tō nepripela k-cili. z-zatajenyem zdá-vanya priszilűvavajo nē kath. sztranko, csi 'ze ona prėksztōpiti nescse, nā reverzális dá, ka do deca kath. vere, tō je tō, naj jo prvle odá, kak sze porodí. Namėri sze, ka eti i tam doszėgnejo cil, ali nāvecskrát sze tákse hístvo razmecse, ár sztranka nescse popűsztiti. Nē dávno pri vecs táksi 'zenítvaj, stero szta szí tiva mládiva z-lűbé-zni prvólila, sztarisje szo odobrili, ali da szo pred plebánusa prisli, kí nyidva je gori szpűszao i po-tom pred ev. sztranko edno pűszmo djao, govore-csi: tō podpisi. Sztranka je nē stela podpűszati, plėb. je vōnaznano, ka nyidva brezi toga nezdá. Persze híztvo sze je razmetalo. Dvė lűbeznívi szrdc vezalo raztrgnolo i rodítelov namenűvanye v-vodō szpadnolo za plebánusa zgrablűvoszti volo. Ka on mára za vsze tō, kí nepozna faműűszkoga 'zitka? Veszėli je, csi zgrábí edno-edno dűso, csi bár porobi nyėni dűhovni mir i neszrecsno jo vcsiní. Mladėnci, devojke, sztarisje i rodbina veroszűjtje, da etakse hístvo sze nezgodí na nase vere skodo. Prvle szí trbė od toga popolno po-gűcsati i csi je lí vera zádev, nē trbė v-nyė sz-tōpiti. Csi pri kath. cėli apárátus: pop. rodbina, barátje, apatice, drűstva, neszrámmo sztōpijo vu etak-se gűaje szlűzbo z-nagucsávanyem, napelávanyem, priszilűvanyem, z-jálnoszťov, obėtanyem: teda mī tűdi neszmmimo szreme'złivi bidti i szvoje ver-níke nyim naporob vu pogűbel pűsztiti. Nájvecskrát tí k-coj szlihsėcsi z-ednov recsjōv neprine-szėjo naprė, ka namėnijo, dokecs ga nezamrėzijo, gda je 'ze na gűelini zgrábłeni, z-popom vkűp razmėcsi, dájō 'znyim reverzális podpűszati na szramoto szvojoj veri i rodbini. Kak z-szkűse-noszti vszáki dén vídimo, zmėsno hístvo je malo, malo stero szrecsno i k-drűge vōre faműűi tá zabłodjena ovca je tam tűhinszka, zametáva sze, a deca szo pa uprav neszrecsni i nepostűjejo onoga sztarisa, steri je prvle, kak bí sze vu materė utrobi popűrijali, za szklėco lėcse ődao. Műűvanya vrėdni szo táksi híznici i odűrjenja, nyi sztarisje, kí v-ednoj neszpametcoj minuti, nē szamo szebė, nego te szvoje i nedűzne osztanke neszrecsne vcsiníjo i porobijo nyí dűsevni mir!

Szamovolni dári na goridr'zánye i raz-sirjávanye Düsevnoga Lisztá: Péntek Ivan Gorica 20, Cipott János Polana 3, Vrataries Férenc Predanovci 5, Kodila Sándor Pecsarovci 10, Podle-szek Vince Szebeborci 5, Krányec Sándor Krnci 10, Czipott Áron düh. Jagodnyák 20; z-Tesano-vec: Paucsics Franc 10, Kúhar Stefan gost. 10, Fliszár Jo'zef 3, Savel Mátyás 5, Kúhar Jo'zef gl. kurátor 10, Horváth Ivan 2, Siftar János 2, Skri-lec Ivan 3, ml. Kúhar Stefan 125 Din. Radi bi nadaljávali! Szrdcsna hvála!

Sztrahovita eksplozija v Varsavi. V-veliki dr'zavni fabriki rocsni granátov sze je zgodila sztrahovita eksplozija. Materiálna skoda je pre-velika. 45 cslovecsi áldovov je tüdi zahtévala.

Darüvanye na Diacski Dom: z-Rádovec 47 kil 'zita. Z-Szobote Szocsics Ferenc 100 din. Z-Küpsinec Skrilec Jó'zef 10, z-Borêjec Cigüt Jo'zef 10, z-Rankovec Dsubán Kati 10, z-Gradiscsa Horváth Sán-dor 10, z-Norsinec Miholics Iván z-tüvári-sicov 50, d. z-Szodote Bác Re'zö ostarjás 30 kil kukorcsne mele, z-Poznanovec 16 l. 'zita, z-Nerádnovec Balek Jo'zef lód leszá i foringa je z-preminôcsega naznanenya nevedôcs vöosztalo, stero eto pôt poprávi-mo. Z-Maribora po g. evangelicsanszkom senior dühovniki vküppobráno 2348 din. Szrdcsna hvála mariborszkim verebratom i dühovniki. Komaj nisterno, niti në 200 düs mála gmajna prôti nam vékso vrêloszt szka'zúje, liki nase dománye jezérke düs majôcse velke gmajne! Z-Falkovec Pôcsics Jó'zef amerikanar 5 din. Z-Szotine Csur-mann Mihály 20 din.

Politicsni glászi. Financsni odbor je odobro preracsun za leto 1626—27. Pôleg toga bode vödávanya 12 miliard 279,899,616 D 30 p., notrijemányo pa 12 milijárd 533,942,619 Din. Té preracsun bode zdâ prêk dvâ mészeca razprávlani parlamenti. — V Nemskomországi je znôvics Dr. Luther vzéo prêk vládo.

Glíhanye verníkov v Püconszkoj fari v 1925. leti. Narôdilo sze je 87 decé, med têmei je 41 mo'zkega szpôla, 46 pa 'zenszkoga szpôla; mrlô je ji 72, med têmei je 27 mo'zkega szpôla, 45 pa 'zenszkoga szpôla. — Rojencov, doticsno vöpreminôcsi je szpadnolo na poszebne fárne obcsine; Puconci 9:7, Andrêci 4:4, Bokrecsi 1:0, Brezovci 5:5, Dolina 7:3, Gorica 3:7, Krnci 1:1, Lemerje 9:3, Markisavci 3:3, Moscsanci 5:9, Pe-

csarovci 5:5, Predanovci 3:4, Pu'zavci 6:3, Sze-beborci 10:1, Salamenci 6:6, Vanecsa 7:3, Polana 3:3. — Zdalô sze je 37 párov, pr konfirmácii je bilô 54, med tejmí 25 pojbov i 29 deklin.

Darüvanye na Diacski Dom v Pücon-szkoj fari: Pintarics Jo'zef Vanecsa 20. Külics Mihály Brezovci 25, ml. Kúhár János (Jákob) Püconci 20, Zelko János Pecsarovci 10, Péntek Sándor Polana 23, Zsibrik Stevanova Predanovci 10, Vljaj Ivan Predanovci 25, Kumin Stevan Már-kisavci 20, ml. Lukáts Stevan Püconci 20, Mörec Franc Püconci 50, Berke Stevan Pu'zavci 5, Vra-taries Ferenc Predanovci 10, Bükvics Ivan Mos-csanci 25, Benko Kálmán Brezovci 10, Siflar La-jos Polana 25, Krányec Sándor Krnci 10, Krányec Ádám Krnci 12, Fartely Károly Krnci 10, Pécssek János Szebeborci 10, Verén Mátyás Gorica 20, Pécssek Stevan Krnci 10, Pécssek Lajos Krnci 20, Gergár Károly Andrejci 20 Din. Vszem daritelom nájtöplêsa hvála!

Amarikanszke Lutheranszke Cer-kvi gmâne szo v 1925. leti 34 nôvi cerkvéo, 31 gmânszki hí'z i 21 farófov zozídale.

Na Polszkom, pôleg edni varsav-szki novin glásza. (Warsaw Press) je pre-minôcse leto navêkse v krô'zi inteligencije szlisécsi 20,000 r. kath. drü'zin osztavilo pápinszko církev i sze je prikapsilo k-pravoszlávnoj církví; 8000 zákonszkipárov je protestanszki posztanolo.

Statisztika. Katasztrofálno je grátalo vkrâ od Ríma gibanye na katholicsansztvo v Csehszkomországi, gde je r. kath. cír-kev 1.275.000 düs zgúbíla. Racsun cseh-szki protéstánusov sze je v 1921. z 44.862 povéksao. V-Angliji je szlêdnnya lêta 300 kath. dühovnikov sztôpilo prêk vu angli-kánszko církev. Na presztori Amerikanszki Zdrü'zeni dr'zél sze je protestánszko pre-biválsztvo z-19.6, kath. z-10.6 procentmi povno'závalo. V-Itáliji je vecs, kak 20 kath. dühovnikov sztôpilo prek vu evangelicsan-szko církev i szo navêkse evangelicsan-szki dühovnicke grátali. V-Nemskomorszá-gi 1919. je kath. církev pri 83.497 zmês-ni hí'ztvaj bila intereszêrana. Z-tê je szamo 25,196 bilô v-kath. církví pri zdávanyi.

Luther Drü'zinszki tanács vu Wittenbergí. Intereszantno familiszko vkü-p-prihájanye bode za pár tjédnov vu Wit-

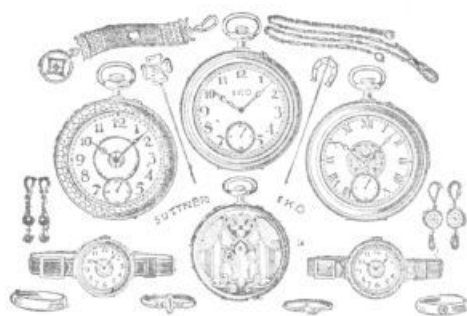
tenbergi, vu onom vársi, gde je Luther Márton reformáció zacsno. Eden pohodník dühovnik Lutherove familije je z-cêloga szvêta na drúzinszko tanacsüvanye pôzvao vküpe rodbino Luther Mártona. Zvün Nemskoga országa v Ausztriji, na Svicarszkom i v Ameriki na 130 mészti 'zivêjo kotrige familije, vszevküp 160 drúzín z-482 kotrigami. Cil vküpprihájanya je, naj sze kotrige ete héresnye familije medszebom szpoznajo, zvüntoga oblúbo vcsiníjo, ka vu dūhi Luther Mártona bodo 'ziveli. Drúzinszki tanács vszákó trétje leto vküppozovêjo.

Protest pravoslavnega škofa. Kakor poročajo belgrajski listi, je poslal te dni braničevski pravoslavni škof Mitrofan prosvetnemu ministrstvu vlogo, v kateri najodločnejše protestira proti temu, da se v njegovi škofiji nameščajo učitelji katoliške veroizpovedi. Škof pravi, da ti učitelji niso sposobni, da bi pravoslavno deco učili pravoslavnega veronauka. Za pravoslavno deco naj se nameščajo pravoslavni učitelji.

Posta.

Persa Mihály Milwankee. A naptárak árát köszönettel vettük. Minden rendben van. Köszönjük szíves fáradozását. A kért dolgot még nem tudtuk megszerezni. Üdv! — Fliszár Kálmán Chicago. Na csaszopísze i na Diacski Dom 2—2 dolára szmo do rôk dôbili. Hvála i pozdráv! — Sándor Gergár urar Križevci. Radüjemo sze, ka

sze vam je ete list tak povido. Bár bi taksi glász vzéli od doszti tamognyí fárníkov! Pre'zalosztno je náimre, ka rávno vu Križevszko náijvêkso faro naso, primêrno k-drúgim faram, nájménye hodi etoga liszta. Csek szmo vam prilôzili. — Cleveland O. Dôbili szmo po banki 300 dinárov, písma pa nê. Nevêmo záto sztálno, sto i na kaksi cio je poszlao tó sumo. Proszimo odgevor! „A. Szlovencov Glász“. Redüelsztvi Bethlehem. Vase novine prevers nerédni prihájajo. Komaj vszákó 3—4. numero dobíma v-rôke.



Nigdár prekeszno, nigdár prerano

neprídete, csi máte zaneszlívo, gvúšno hodécsó z-sveicarszke firme Suttnerovo vero. Suttnerove vóre brezfalinge, tocsno do minut i sekund hodijo. Popravek zbožni, szlabi vór vecs kosta, kak száma vóra. K-senki dobíte veliki illosztrirani divat-cénik, csi notri poslete szvoj átresz razposíteli g. H. SUTTNER v Ljublani st. 665. Tê sztáre solidne firme cénik ponúdí nezmenkano zbéranye vór, zlatníne, kak tūdi daril i vszefelé prakticsni szpráv potrébesin v-obilnoszti.

Vnogo zaszlú'ziti delati i prídobívati pêne je li z-dravimi rokami i nogami mogôcse. Csi sze v-nase koncne kotrige, v-roké, ali nogé káksi táksi beteg vtrdi. steri zácsa trgati, szmícati, rezati, z-recsjôv mantrati, teda je tó velika zádeva pri szlú'zi. Za dobro, hasznovito sze szka'zúje v-tê teski hípaj ribanye i pranyé, mázanye z-nasim prêk 27 lét prijétnim, bolecsíne vtíhsajôcsim domácsim szredsztvom z-Fellerjovim prijétno diséssim „Elsaflujdom“! Celô hválá pri reumaticsni (protin) bolecsínaj, pri gláve i zôbi bolezní. Krepí ocsrsstvi 'zile, i 'zivce, i

szprávi szen, pa nôvo môcs za delo. Odznôtra i odzvôna bole vózdatnêsi, vêksega dêszta, kak francusko 'zganyé i nájbolsa szpráva kosmetikom vu têt vrsztaj. 6 dvojnati, ali 2 velíkiva speciálníva pikszisa 63 Din. 12 dvojnati, ali 4 speciálníva pikszisov za 99 din. 36 dvojnati ali 12 speciálníva za 250 din. Z-zábojem i z-postnínov razposíla po szvétí lekarnár (apotekar) Eugén V. Feller, Stubica Donja Centrala 509 Hrvatska.

Pojedini glázki Elsafluida sze dobijo vu apotekaj i srodnim trgovinaj po ponízanój cêni po 9 dinári.